

קשה הפרידה, קשה מאד... היא באה לגור כל כך מהר ואבתנו מואזנים להאמין.
 עומדים אבתנו כאן להפרד מחבר יקר, רגיש, חכם, ברוך כשרונות. ידיד באמן שאין
 שני לו.

ילדותו של עוזי עברה עליו במשפחה דתית מאד בברלין. אחרי עליית הנאצים לשלטון
 הוא עלה במסגרת עליית הנוער הראשונה לגבעת השלושה. עם גמר ההכשרה הוא עבר. עם
 הגרעין לעין חורוד. מלחמת העולם השנייה פרצה ועוזי מתגייס לצבא הבריטי, ליחידת
 הנדסה כחבלן. 5 שנים שרת בצבא, עבר את חזיתות צפון אפריקה ואיטליה, כאשר לא
 פעם עמד עם הפנים מול המוות. המלחמה בגמרה, עוזי פשט את המדים והצטרף אל
 פלוגת העבודה בגעתון אשר כעבור זמן מה עלתה להתישבות בבאות מרדכי.

שוב בקרא עוזי לתפקיד. הוא יצא בשליחות למחנות קפריסין, שבה עשה בשליחות זו
 ושם הכיר את רעייתו דורית, אם ילדיו. מן השליחות הוא חזר כבר לבאות מרדכי.
 עבד עבודה קשה בבנין עד אשר בחר למלא תפקיד של גזבר המשק.

בשנת 1953 הוא הצטרף עם משפחתו אליצור, למעין צבי.

קליטתו של עוזי אצלנו היתה מהירה. במהרה ברקמו יחסי-חברות. הכל למדו להעריך
 את חריצותו, הגיבורות, תבונת הכפיים שלו. במשך השנים שימש בתפקידים רבים, סידור
 עבודה, ועדות רבות ושובות, תמיד פעיל, מוכן לעזור בעצה טובה בשקט האופייני לו
 כל כך.

גם כאן עברו עליו שינויים בתחום המשפחה, הכל בצורה שקטה ותרבותית. כעבור זמן
 הצטרפה אליז מלכה, חברתו לחיים.

בפש של אמן היתה לו, מבט חודר, ידי זהב. חוש אסטטי מפותח מאוד, רגישות גדולה.
 לעולם לא הסתפק בחצי מלאכה, הכל חייב להיות מושלם בכל מאה האחרונים. עבודות
 הפיסול שלו, מלאכת מחשבת, מעשה אמן אמיתי. הגיבה, הבית, כל אשר בגע בו לא
 יכול להיות פחות ממושלם. וכמובן, כך גם בעבודה היוט יומית.

אך מעל לכל באמנותו לחברים. כשהיית זקוק לו הוא היה תמיד במקום, פשוט במצא,
 גם כאשר לא קראת לו.

קשה הפרידה ממך, עוזי. היא כל כך בלתי בתפסת! הרי יכולת עוזי שנים להיות אבתנו,
 עוד היה לך מה לעשות! איבדנו חלק מאבתנו, חלק חשוב, טוב. והטובים הולכים
 ללא שוב.

יהי זכרו ברוך

דברים שבאמרו על יז הקבר ע"י יהודה גולן